

To zbirko sta v akademiški palači uredila prof. Kršnjavi in Bollé po raznih šolah, katere kažejo razvitek slikarske umetnosti od bizantinskih do modernih slikarjev; kjer ni bilo dovolj originalov, da bi sestavili vso šolo, ali zvezali posamične šole med seboj, postavili so v presledek dobre in deloma jako drage kopije. Slike stoje na posebnih stojalih v šestih dvoranah. V prvi dvorani so italijanske slike od 14. do polovice 15. stoletja, in slike sodobne flamanske šole; v drugi dvorani so umetnine klasične renesance; v tretji so eklektiki in materialisti 17. in 18. stoletja; v četrti slike beneške šole, med njimi 14 slik Meduličevih in 2 lepi slike Carpaccijevi (Krpačevi); v peti dvorani so kartoni Overbeckovi in dragocena zbirka srednjeveških miniatür; v šesti umetnine 19. stoletja, v katerih tudi slovanski umetniki stopajo na poprišče, zavzemajoči dično mesto v slikarski umetnosti. Dostojno so tu zastopani Siemiradski, Kotarbinski, Matejko, Črmak in Hrvat Nikolo Mašič.

Galerija šteje 284 umetnin, med njimi 275 samih slik, in veščaki cenijo vso zbirko na pol milijona goldinarjev. Vrhu tega je za zidanje akademiške palače Strossmayer daroval vsega 66.000 gld. S temi novci, z glavnico muzealno in s posojilom, ki ga je akademija dobila od vlade, sezidali so po načrtu glasovitega dunajskoga arhitekta Frid. Schmidta krasno palačo akademiško, ki stoji 240.738 gld. V ti palači imajo zdaj svoj dom trije kulturni zavodi hrvaški: pri teh arheologiski muzej, v prvem nadstropju jugoslovanska akademija in v drugem Strossmayerjeva galerija slik.

Književno naznanilo. Knjiga „Politična in kulturna zgodovina štajerskih Slovencev“ je ravno kar dotiskana in zdaj se veže v prav elegantne platnice. Radi tega sem moral ceno za 20 kr. zvišati. P. n. naročniki mi ustrežejo, ako mi naročino in poštino (v skupnem znesku 1 gld. 30 kr.) po nakaznici pošljejo. V Krškem 16. novembra 1884. J. Lapajne, pisatelj in založnik.

O Božiči imajo imovitejši ljudje tudi v Slovencih lepo navado, da dragim svojim poklánjajo raznovrstna darila, zlasti knjige. Vse take domoljube opozárjam na bogato zbirko posebno lepo vezanih slovenskih knjig, katere imata na prodaji ljubljanska knjigarja Janez Giontini in Kleinmayer et Bamberg. Valjavčeve, Jenkove, Orožnove pesni, Slomškovi spisi, Zieglerjev „Svetin“, Krištofa Šmida spisi v Krajevem izdanji in mnogokatere druge knjige dobivajo se tu v krasni vnanji opravi. Zlasti pa o ti priliki priporočamo Slovencem Jos. Jurčiča zbrane spise (I., II. in III. zv.), katere elegantno vezane in v božična darila posebno primerne, prodajata oba omenjena knjigarja. Sploh bi bilo želeti, da bi Slovenci odslej rajši kupovali krasne Jurčičeve zbrane spise, nego so jih kupovali doslej. Sramotno je za vso inteligencijo našo in ves naš „narodni ponos“, da se tako slabo izvaja ta lepa narodna knjiga. Prvega, drugega in tretjega zvezka se v poldrugem letu ni prodalo niti za 300 gld. in na prvih pet zvezkov oglasilo se je iz vseh slovenskih pokrajin samo 21 naročnikov! Ako narod slovenski ne bode iskreneje kazal hvaležnosti svoje prvemu pripovednemu pisatelju našemu, nego mu jo je kazal doslej, ter ne rajši kupoval spisov njegovih, prisiljen bode odbor ustaviti izdávanje Jurčičevih zbranih spisov; potem pa tudi nihče ne govori o našem razumništvu, o naši zavednosti in o narodnem ponosu slovenskem!

Češka književnost. „Poetickih besed“ štirinajsti zvezek prinaša: „Preludia“. Básen od Karla Legera, ki je jako nadarjen pesnik: on zna opazovati življenje izvrstno in v sebi hrani tudi toliko umeteljniških močij, da ga posamnosti ne premagajo in zna izbrati med njimi najbolj ugodne; posebno se